

-----Opprinnelig melding-----

Fra: postmottak@hod.dep.no [mailto:postmottak@hod.dep.no]

Sendt: 11. mars 2014 22:31

Til: Postmottak HOD

Emne: Kontaktskjema

Tema: Reservasjonsrett for leger mht henvisning til abort

Avsende_navn: Steinar Bareid

epost: bareid@online.no

Telefon: 92290955

Virksomhet: øyelege

postadresse: Munkeudåsen 3a, 1165 Oslo

Melding: Ansporet av en nyhetsartikkel på Sol.no i går kveld ønsker også jeg å delta i høringsrunden om reservasjonsrett:

Det har skjedd en avsporing i likestillingsdebatten, fordi det hevdes at fri rett til fosterdrap er en forutsetning for likestilling mellom kjønnene. Rett til fri abort har ingen ting med likestilling å gjøre! Det må en mentalitetsendring til i befolkningen i stedet, der den enkelte tar ansvar for hver sine seksuelle handlinger, og unnlater å starte en (uønsket) graviditet.

Henvisning til abort blir å anse som medvirkning til fosterdrap.

Et fosterdrap er den mest grusomme forbrytelse mot et uskyldig og ufødt barn, et vesen som ikke har noen som kan forsvare seg og som ikke kan forsvare seg selv. Jeg har selv utført aborter i min turnustid for 30 år siden, og ønsker i dag at dette hadde vært ugjort.

Man kan gjøre det så enkelt som å si at som lege har du sverget den Hippokratiske ed; som mellom mye annet inneholder en passus om at du som lege KUN skal lindre smerte og helbrede syke, m.a.o. du skal ikke ta liv.

Såvidt jeg husker fra Kristendomsundervisningen, handler et av De ti bud også om dette.

I henhold til norsk lov er det vel også forbudt å ta en annens liv (forsettlig drap).

Disse momentene blir like aktuelle i debatten om aktiv dødshjelp og assistert selvmord, med et stort unntak for barmhjertighetsdrap. Det er en bokstavlig talt himmelvid forskjell mellom et barmhjertighetsdrap og de andre handlingene.

Rent praktisk kommer man nok ikke utenom i hvert fall noen aborter, men tillatelse til dette bør være gjenstand for sosialmedisinske vurderinger i hvert enkelt tilfelle, og abort må være unntaket.

Et hvert barn, også de ufødte, bør ha like rettigheter, og livet er tross alt det viktigste og eneste vi har (alle vi som har fått lov til å leve opp, i hvert fall). Selv om man får aborttallene ned, spiller det mindre rolle for hvert av de av barna som likevel blir drept; abort = død. Fostrene er tross alt ikke soldater

som skal ofres på slagmarken, og de er ikke kriminelle som har fortjent dødsstraff!

MVH, Steinar Bareid